

P R O T O K U Ł

z zebrania w sprawie instrukcji odnośnie handlu pogra-
nicznego z Rosją w dniu 27 listopada 1920 r.

O b e c n i pp. Kirchmajer, Regulski (Dep. Przemysłu i Handlu Zarządu Tere-
nów Etapowych i Przyfrontowych), Tyszkowski (Min. Skarbu),
Medyński (Dep. Celną), Fronckiewicz (M. S. Wewn.), Wilkoszew-
ski, ppłk. Laudalski, ppłk. Deszberg, mjr. Gorzechowski,
kpt. Sokołowski, rtm. Belaban, ppor. Belohlawek (Int. Polow-
wa), ppor. Mroczkowski (Seksja Defenzywy), ppor. Wagner
(Seksja Defenzywy).

Przewodniczy na zebraniu p. Kirchmajer.

p. Kirchmajer oświadcza, iż zebranie zwołane zostało z inicjatywy Ko-
mendy Żandarmerji Polowe i ma na celu ustalenie instrukcji dla organów
wykonawczych, wykonywujących dozór graniczny na linii rozejmowej między
Polską a Ukrainą, Białorusią i Rosją Sowiecką oraz na linii granicznej
Litwy Środkowej i Kowieńskiej oraz prosi przedstawicieli wojskowości o wy-
powiadanie się, co do zakresu oraz formy w jakiej instrukcja powyższa po-
winna być wydana.

p. Medyński komunikuje, iż Min. Skarbu otrzymało od Nacz. Dow. przepisy
odnośnie wydawania przepustek na wyżej wymienionych terenach, uregulowanie
obrotu towarowego nastąpić miało dopiero po ustaleniu warunków pokoju,
przesądzenie zatem obecnie sprawy tej byłoby niepożądanem.

p. Kirchmajer oświadcza, iż chodzi o wydanie instrukcji dla uregulowa-
nia obrotu towarowego między Polską a Rosją Sowiecką na czas do rozstrzyg-
nięcia sprawy tej przez traktat ryski, władze bowiem wykonawcze, funkcyjnu-
jące na terenach przyfrontowych nie posiadają dzisiaj żadnych wskazówek
pod tym względem.

ppor. Mroczkowski zaznacza, iż pomimo postanowień par. 10 umowy o ro-
zejmie i preliminarjach pokojowych o wstrzymaniu ruchu towarowego między
Polską a Rosją, ruch ten odbywa się. Nacz. Dow. zwróciło się do Min. Skarbu
z projektem delegowania urzędników Min. Skarbu dla dokonywania czynności
celnych w pasie przyfrontowym, w odpowiedzi na co Min. Skarbu delegowało
16-ciu urzędników, z tego 6-ciu jako urzędników łącznikowych, pozostałych

jako kontrolujących. Urzędnicy ci przydzielani będą do dowództw poszczególnych odcinków.

p. Kirchmajer uważa, iż instrukcja oprócz ruchu towarowego powinna dotyczyć i ruchu reemigracyjnego.

kpt. Sokołowski oświadcza, iż instrukcja wobec zupełnego wstrzymania ruchu towarowego na podstawie par. 10 umowy o preliminarjach pokojowych nie może dotyczyć ruchu towarowego, lecz jedynie uregulowania spraw celnych przy ruchu reemigracyjnym, dla urzędników Min. Skarbu.

p. Kirchmajer zaznacza, iż według zakomunikowanych mu wskazówek przez Gł. Kwatermistrzostwo chodzi o opracowanie instrukcji poufnej odnośnie uregulowania ruchu towarowego, jednakże winna ona uwzględniać i obrót towarowy przy ruchu reemigracyjnym oraz za zgodą Min. Skarbu o kontrolę znaków pieczęciowych. Przystępując do ustalenia instrukcji Min. Przemysłu i Handlu uważa, że ze względu na obecny głód towarowy jaki w Polsce daje się odczuwać nie może być mowy o jakimkolwiek wywozie towarów z Polski, może być natomiast z tych samych względów tolerowany przywóz z Rosji wszelkich surowców i żywności (z wyjątkiem ograniczeń koniecznych ze względów sanitarnych) niezbędnych dla rozwoju polskiego przemysłu, a więc wełny, skóry, łożu żelaznego, szczeciny, lnu, konopi, nasion buraczanych, zboża, cukru i t.p. Mniej pożądanym jest natomiast przywóz z Rosji fabrykatów i towarów gotowych.

ppor. Mroczkowski oświadcza, iż przedstawiciele wojskowości jako władza ściśle wykonawcza nie posiadają mandatu do decydowania w wyżej wymienionych sprawach, które winny być zadecydowane przez zainteresowane Ministerstwa cywilne i proponuje dzisiejsze zebranie poświęcić opracowaniu treści instrukcji, następnie zaś zwołać oddzielną konferencję z przedstawicielami władz wojskowych dla ustalenia sposobu wykonania jej.

mjr. Gorzechowski zaznacza, iż instrukcja będzie miała przede wszystkim za zadanie ujednolicienie przepisów wykonawczych, wydanych dotychczas przez dowództwa poszczególnych odcinków.

p. Kirchmajer oświadcza, iż ponieważ zebranie zwołane zostało z inicjatywy władz wojskowych, Min. Przemysłu i Handlu uważa za stosowne proszenie przedstawicieli wojskowości, nie przypuszczając, iż mogą oni oświadczyć swoje desintereseament w tak ważnej sprawie.

ppor. Mroczkowski zaznacza, iż przedstawiciele wojskowości mogą jed-

nie przyczynić się do wykonania instrukcji, nie mogą natomiast decydować w tych sprawach.

ppłk. Laudański uważa, iż instrukcja winna być opracowana szczegółowo przez Min. Przemysłu i Handlu i regulować sprawę wywozu majątku ruchomego obywateli Litwy Środkowej i przywozu do Litwy Środkowej, która dotychczas regulowana była przez Sekcję Polityczną M.S. Wojsk. Dopuszczenie nielegalnego szmuglu z Litwy Środkowej uważa ppłk. Laudański za niebezpieczne.

p. Kirchmajer zaznacza, iż według opinii Min. Przemysłu i Handlu wywóz z Litwy Środkowej do Polski nie powinien być tamowanym, co się zaś dotyczy przywozu, to środki żywności winno mieć prawo dostarczać Litwie jedynie Ministerstwo Aproprowizacji, artykuły konsumpcyjne jak materiały włókiennicze, meble, garnki, naczynia emaljowane i t.p. należy dopuszczać do wywozu, natomiast maszyny, surowce i urządzenia celem uruchomienia fabryk, w których sama Polska odczuwa ogromne braki, do chwili rozstrzygnięcia plebiscytu, nie powinno się wywozić.

ppor. Mroczkowski stawia wniosek wydania rozporządzenia na całą Polskę, zabraniającego wydawania pozwoleń na wywóz towarów z Polski, które dotychczas udzielane są przez różne władze i skoncentrowanie funkcji tej w jednej kompetentnej instytucji.

p. Kirchmajer oświadcza, iż odpowiednia ustawa sejmowa obowiązuje oraz wydane zostały przez Min. Przemysłu i Handlu odnośne rozporządzenia, podług których pozwolenia na wwóz i wywóz wydawane są jedynie przez Gł. Urząd Przywozu i Wywozu, władze wojskowe jednak ustawie tej dotychczas nie chcą się podporządkowywać.

ppłk. Laudański oświadcza, iż Sekcja Polityczna jedynie w wypadkach koniecznych wydawała pozwolenia na wywóz do Litwy Środkowej i ze względu na wyjątkowe stosunki polityczne z nią, na przyszłość jednak interesantów odsyłać będzie do Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu.

p. Reguński oświadcza, iż Dep. Przemysłu i Handlu Zarządu Terenów Etapowych i Przyfrontowych wydawał pozwolenia na wywóz jedynie do stacji pogranicznych (do Lidy) i uważa za pożądane dopuszczenie wywozu artykułów aprowizacyjnych do Litwy Środkowej ze względu na rolę, jakąby fakt ten mógł odegrać przy plebiscycie. Udzielanie pozwoleń na wywóz na wschód przechodzi obecnie z kompetencji Dep. Przemysłu i Handlu Zarządu Terenów Etapowych i Przyfrontowych do kompetencji Min. Przemysłu i Handlu. Dopusz-

czanie artykułów polskich do Litwy Środkowej byłoby celowe i z tego względu, iż na transporty posiadające pozwolenia na dojazd do Lidy w dalszym ciągu były przez pośredników na Litwę zamuglowane lub też przewożone przy pomocy pozwoleń udzielonych przez władze ku temu niepowołane. P. Regulski uważa, iż obrót z Litwą Środkową ze względów politycznych oraz korzyści jakoby dopuszczenie do pewnego nielegalnego obrotu mogło przynieść Polsce winien być polecony nie Min. Skarbu lecz instytucji tajnej bez udziału Rządu Polskiego.

p. Kirchmayer oświadcza, iż Min. Przemysłu i Handlu jest resortem czysto gospodarczym i sprawy polityczne nie wchodzi w zakres jego kompetencji, wobec czego z chwilą przejścia Urzędu Przepustkowego, Urząd ten będzie musiał ograniczyć swój zakres działania do regulowania obrotu towarowego z kresami Wschodnimi.

kpt. Sokołowski podkreśla, iż instrukcja winna być wydana przy ścisłym zachowaniu par. 10 umowy o preliminarjach pokojowych i zaznacza, iż Nacz. Dowództwo dąży obecnie do udzielenia jaknajszerszych praw Ministerstwu cywilnym (Min. Przemysłu i Handlu i Min. Skarbu) w zakresie regulacji obrotu na terenach przyfrontowych, organizując odpowiednie kompetencje władz wojskowych pod tym względem.

p. Medyński komunikuje, iż Min. Skarbu nie może zgodzić się na telerowanie nielegalnego przywozu towarów ze wschodu do Polski i działalność swą ograniczyć może jedynie od przeprowadzania rewizji bagaż reemigrantów, jeńców i uchodźców, który w razie potrzeby posyłany będzie do ocelenia do wewnętrznych urzędów celnych.

kpt. Sokołowski proponuje uchwalić następujący wniosek, wszelki obrót towarowy pomiędzy Polską a Rosją Sowiecką, Litwą, Białorusią i Ukrainą jest zabroniony, przewożone transporty towarowe będą zatrzymywane i konfiskowane, ruch pasażerski natomiast będzie dozwolony.

p. Kirchmayer uważa, iż jeżeli chodzi o ścisłe wykonanie par. 10 o preliminarjach lub nie, można ponownie zapytać o instrukcje np. Komitet Ekonomiczny Ministrów.

ppłk. Laudanski zaznacza, iż tego rodzaju instrukcja mogłaby być wydana tylko za uprzednim porozumieniem się z Nacz. Dowództwem.

p. Regulski zapytuje czy kpt. Sokołowski nie zechciałby swego wniosku rozdzielić na dwie części, 1-szą obejmującą ruch towarowy w kierunku

z Polski na wschód, który byłby zabroniony i II-gą w kierunku ze wschodu do Polski, część druga wniosku poddana zostałaby dyskusji.

mjr. Gorzechowski oświadcza, iż w sprawie ruchu towarowego Polski ze wschodem porozumiewa się z gen. Norwidem, który zasadniczo stoi na tym samym stanowisku co i Min. Przemysłu i Handlu i uważa za możliwe tolerowanie nielegalnego przywozu towarów ze wschodu do Polski,

p. Tyszkowski uważa ruch towarowy na terenach przyfrontowych do czasu ustalenia warunków politycznych za niemożliwy.

kpt. Sokołowski wobec oświadczenia mjr. Gorzechowskiego wniosek swój cofa.

p. Kirchmajer oświadcza, iż proponuje wobec tego przyjęcie następujących ogólnych wytycznych dla obrotu towarowego. Wywóz towarów (łącznie ze znakami obiegowymi) z Polski jest niedozwolony, wwóz natomiast towarów do Polski ze wschodu winien być tolerowany.

p. Medyński zaznacza, iż sprawa wwozu i wywozu waluty przewidziana będzie w specjalnej instrukcji, wydanej przez Min. Skarbu w porozumieniu z Nacz. Dowództwem i uważa dopuszczenie do nielegalnego ruchu towarowego ze względu na trudności techniczne jakieby to spowodowało, za niemożliwe.

p. Kirchmajer oświadcza, iż z chwilą gdy Dep. Celny zrezygnowałby z pobierania ceł o wyżej wymienionych, wwożonych do Polski towarów, zostałyby usunięte wszelkie trudności techniczne. Ponieważ chodzi głównie o do wóz surpoców z Rosji, które w większości są wolne od cła, bądź też opłacają stawki minimalne, Dep. Celny będzie narażony na poważne straty i oświadcza, iż w sprawie tej porozumie się osobiście z Dep. Celnym.

ppłk. Deszberg oświadcza, iż z pomiędzy artykułów, które będą wwożone do Polski należy wykluczyć wszelkie produkty zwierzęce, niedopuszczalne do wwozu ze względów sanitarnych - obawy kaięgosuszu. Produkty te nie są dopuszczane nawet poza kordon Nacz. Dow., znajdujący się w pewnej odległości od kordonu ministerjalnego.

p. Kirchmajer zwraca uwagę, iż niedopuszczenie produktów zwierzęcych np. skór do Polski zahamuje zupełnie rozwój niektórych przemysłów, a zwłaszcza garbarskiego i tak funkcjonujących w bardzo ograniczonym zakresie.

ppłk. Deszberg oświadcza, iż z produktów zwierzęcych dozwolone do wwozu mogą być tylko mleko, masło, słonina, tłuszcz topiony, jaja, pozostałe

zaś inne produkty zwierzęce oraz żywe zwierzęta będą do wwozu zakazane. Sekcja Sanitarna prześle M.P.i H. szczegółowy spis artykułów, które będą mogły być do Polski wwożone. Szmaty oraz produkty włókniane mogłyby być wwożone po przeprowadzeniu dezynfekcji, co jednak ze względu na nielegalność wwozu artykułów tych byłoby bardzo trudne. Len, konopi, łom żelazny oraz makulatura będą do wwozu dozwolone.

ppor. Mroczkowski oświadcza, iż tego rodzaju ograniczenie nie będzie celowe ponieważ obok artykułów dopuszczonych do nielegalnego wwozu będą z pewnością wwożone nielegalnie i inne artykuły, które zarazki księgosuszu będą mogły na terytorjum Polski przenosić.

p. Kirchmajer uważa, iż przy ustalaniu listy towarów dopuszczanych do wwozu należy się podporządkować bezwarunkowo słusznym ograniczeniom sanitarnym.

ppłk. Deszberg oświadcza, iż koniecznym jest wykluczenie dowozu wszelkich produktów zwierzęcych, dopuszczenie niektórych z nich doprowadziłoby do rozpanoszenia się księgosuszu.

ppor. Belohlawek Oświadcza, iż przy ustalaniu listy surowców winny być uwzględnione przede wszystkim potrzeby armji, która zaopatrywana w sposób niedostateczny częstokroć musiała całkowicie aprowidować się przy pomocy szmuglu ze wschodu, winna być zatem przy ustalaniu listy tej uwzględniona opinja Intendentury Polowej.

ppor. Mroczkowski oświadcza, iż transporty szmuglowane, zatrzymywane były dotychczas na linii pogranicznej przez żandarnerję polową i odstawiane do najbliższej stacji kontrolnej, której dowództwo transporty te najczęściej zużytkowało na potrzeby swego oddziału.

kpt. Sokołowski uważa, iż ponieważ istnieją dwa kordony, Nacz. Dow. i M. S. Wojsk. w niedalekiej od siebie odległości, produkty zwierzęce mogłyby być na ten teren wpuszczane w celu kontroli lub odkażania i ewentualnie wysyłane dalej.

ppor. Mroczkowski zaznacza, iż precyzowanie artykułów, które nie będą mogły być wwożone, przy ogólnie przyjętej zasadzie przepuszczania szmuglu, przyczyni się jedynie do zwiększenia łapownictwa w pasie przyfrontowym, nie odpowie zaś istotnym potrzebom sanitarnym, dla zadośćuczynienia którym winien być jedynie zakazany wwóz bydła żywego do Polski.

p. Kirchmajer oświadcza, iż poza omawianymi towarami winien być rów-

niez dozwolonym wóz kruszców szlchetnych, drogich kamieni i t.p., traktowa-
nych nie z punktu widzenia skarbowego, lecz jako towar.

ppor. Mroczkowski zaznacza, iż ostateczne ustalenie listy artykułów
do wwozu zakazanych winno być dokonane na specjalnej konferencji pomiędzy
władzami cywilnymi i Sekcją Sanitarną M.S.Wojak.

p. Kirchmajer proponuje przejść do części instrukcji ustalającej ruch
towarów, należących do reemigrantów i zapytuje czy w umowie o preliminarjach
pokojowych przewidziane są punkty przez jakie ruch reemigrantów będzie się
odbywać, czy też reemigranci ~~nie mogą~~ przekraczać mogą granicę
w każdym punkcie.

ppor. Mroczkowski oświadcza, iż ruch ten winien odbywać się przez sta-
cje kontrolne poszczególnych odcinków, przyczem należy przyjmować pod uwagę
linję graniczną w całej rozciągłości.

p. Medyński uważa, iż kwestja ruchu osobowego decydowana będzie przez
M.S.Wewn., M.Skarbu i M.S.Wojak. i proponuje sprawy tej na dzisiejszem ze-
braniu nie omawiać.

p. Kirchmajer zaznacza, iż nie chodzi tutaj o ruch osobowy, lecz ruch
bagażu i towarów przewożonych przez reemigrantów, w którym Min.Przemysłu
i Handlu jest także zainteresowane. Według opinji M.P.i H. należy przywóz
towarów i bagażu będącego własnością reemigrantów traktować jaknajliberal-
niej i dawać całkowitą możność reemigrantom wwozu ich majątku ruchomego
na miejsce stałego zamieszkania.

kpt. Sokołowski oświadcza, iż wszelkie czynności celne związane z ru-
chem reemigrantów winny być przekazane fachowym urzędnikom Min.Skarbu przez
władze wojskowe. Nacz.Dowództwo musi nazewnątrz ściśle trzymać się par.10
umowy o preliminarjach pokojowych i nie może przykładąć ręki do przepusz-
czania nielegalnego wwozu towarów.

p. Kirchmajer komunikuje, iż ^{do/} wykonania kontroli celnej powołaniem jest
Min.Skarbu, ono więc winno przejąć funkcje celne od władz wojskowych.

kpt. Sokołowski zapytuje co mają robić władze wojskowe z transportami
skonfiskowanymi, względnie pozostawionymi na objętych przez władze wojskowe
terenach przyfrontowych.

p. Medyński oświadcza, iż rzeczy te winny być odstawiene do najbliższej
stacji kontrolnej, stamtąd zaś do urzędu celnego wewnętrznego w Białymstoku.

p. Kirchmajer zaznacza, iż nie chodzi tutaj o stronę formalną - przeka-

zania transportów urzędowi celnemu, lecz o późniejszy ich los, który winien być zadecydowany nie tylko przez Min. Skarbu, ale przez M.P.i.H. oraz władze wojskowe. Również winna być omówiona z Wydz. Walutowym Min. Skarbu kwestja wwozu znaków pieniężnych, gdyż nie mogą być stosowane przepisy i rozporządzenia obowiązujące przy ruchu pieniężnym z zachodem.

ppor. Mroczkowski oświadcza, iż Sekcja Defensywy w sprawie tej poczyni pewne zastrzeżenia i ograniczy maksimum sum, które będą mogły być wwożone ze względu na cele agitacyjne w jakich bywają one często importowane. Sumy te były dotychczas zabierane przez władze wojskowe na stacjach kontrolnych odsyłane do Sekcji Defensywy i następnie bądź konfiskowane i przekazywane na rzecz państwa bądź oddawane importerowi. Obowiązek ten ciążyący dotychczas na Sekcji Defensywy, organizacji niefachowej w tym względzie, winien być przekazany do kompetencji Min. Skarbu.

rtm. Belaban zwraca uwagę, iż wszelkie instrukcje, które wydane zostaną władzom wykonawczym, a w szczególności władzom wojskowym winny być zrehabilitowane w sensie negatywnym - jako bardziej dla żołnierzy zrozumiałe.

p. Kirchmajer zapytuje co dotychczas robiły władze wojskowe ze skonfiskowanymi towarami.

rtm. Belaban oświadcza, iż sprawa ta była decydowana indywidualnie przez dowódców poszczególnych oddziałów. Transporty były bądź przekazywane starostwom, bądź też najczęściej zużytkowywane na potrzeby oddziału, który je skonfiskował, nieuregulowanie jednak sprawy tej powodowało częste zatargi. Ponieważ transporty skonfiskowane stanowią własność państwa winny one być przekazywane instytucjom rządowym - Dep. Celnemu. W tym celu na stacjach kontrolnych winny być wybudowane pomieszczenia, w którychby konfiskowane towary mogły się mieścić, przesyłanie ich bowiem do jednego urzędu celnego w Białymstoku ze względu na znaczną odległość byłoby niemożliwe.

p. Kirchmajer uważa za niemożliwe przesyłanie transportów z całej linii granicznej do jednego punktu, który i tak nie posiada odpowiednich składów.

rtm. Belaban podkreśla, iż wybudowanie składów dla pomieszczenia skonfiskowanych transportów leży przedewszystkiem w interesie Dep. Celnego, który transportami temi będzie rozporządzał.

kpt. Sokołowski oświadcza, iż w sprawie tej Nacz. Dow. odbyło w swoim czasie konferencje z Min. Skarbu nie zrobiono żadnych kroków dla ułatwienia

tej sprawy.

p. Kirchmajer oświadcza, iż M.P. i H. zwróci się do Dep. Celnego z wnioskiem o zabezpieczenie sobie w czasie jaknajszybzym składów dla pomieszczenia skonfiskowanych transportów na stacjach kontrolnych poszczególnych odcinków, a mianowicie Święciany, Lida, Baranowicze, Równo, Tarnopol, Grodno i zaznacza, że wobec zakazu wywozu towarów z Polski, konfiskaty te będą w najbliższej przyszłości prawdopodobnie bardzo znaczne.

ppor. Mroczkowski oświadcza, iż konfiskaty towarów winny odbywać się przez urzędników cywilnych dachowych bez udziału Nacz. Dow., które zrzeka się wszelkiej odpowiedzialności na te transporty, jak również za towary wpuszczane do Polski drogą szmuglu.

p. Kirchmajer przypuszcza, iż Min. Skarbu zgodzi się na przyjęcie wyżej wymienionych czynności od władz wojskowych, Min. Przemysłu i Handlu zaś, zgodnie z dzisiaj wypowiedzianą opinią, opracuje w najbliższym czasie szczegółową instrukcję odnośnie obrotu towarowego na granicy wschodniej we własnym zakresie. Dla uzgodnienia zaś opinii pomiędzy poszczególnymi władzami wykonywującymi dozór sanitarny, zostanie zwołaną na dzień 3 grudnia b.r. oddzielna konferencja.

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

ANEKS DO PROTOKOŁU

MACZEK DOWÓDZĄCY WOJSK POLSKICH
ADJUTANTURA GENERALNA
AWAZSKAWA

z zebrania w sprawie instrukcji odnoszącej się do ruchu towarowego
ze wschodem w dniu 27 listopada 1920 r.

Na konferencji odbytej w sprawie powyższej w Dep. Celnym w dn. 30/XI-20. przedstawiciele Dep. Celnego oświadczyli co następuje

Wszelki ruch towarowy z Polski na wschód winien być wstrzymany, co do ruchu w kierunku przeciwnym Dep. Celny rezygnuje z pobierania ceł od surowców przywożonych do Polski bądź pod postacią szmuglu, bądź jako majątek ruchomy reemigrantów, bądź na podstawie zamówień dokonanych przez instytucje rządowe.

Ruch osobowy reemigrantów oraz należących do nich towarów i majątku nieruchomego jest w obydwu kierunkach dozwolony, z wyjątkiem artykułów monopolowych, które przewożone w większej ilości bęđ. odsyłane do urzędów celnych, celem pobrania opłat monopolowych. W sprawie tej Dep. Celny porozumienie się jeszcze z monopolami.

Dep. Celny zobowiązuje się do objęcia w zarząd składów na pomieszczenie transportów skonfiskowanych oraz przejmie odpowiedzialność za te składy, jednakże zabezpieczyć mu odnośne pomieszczenia winny władze wojskowe, gdyż na odnośnym terytorjum pełnia władzy spoczywa jedynie w ich ręku, odpowiedzialność za dostawę transportów do składu spoczywać winna również na władzach wojskowych. Władze wojskowe bęđ. również zobowiązane do wprowadzenia Dep. Celnego w posiadanie składów oraz do dostarczenia wojskowej ochrony składowi i obsługi wewnętrznej. Dep. Celny porozumie się z władzami wojskowymi odnośnie praw, które od tych władz przejmie oraz co do ustalenia odpowiedzialności.

Dep. Celny uważa za niemożliwe obsadzenie całej linii granicznej która winna być strzeżona przez władze wojskowe, swymi urzędnikami i zobowiązuje się sprowadzić w możliwie szybkim czasie pewną ilość urzędników, którzy, korzystając z praw przysługujących wojskowym, pełnić będą obowiązki przyjęte przez Dep. Celny na mocy porozumienia się z władzami wojskowymi.

Składy towarowe mogą już obecnie być rekwirowane przez władze wojskowe i winny na każdym z przewidzianych punktów posiadać 500 - 1000 mtr. kwadr. powierzchni składowej.

Instrukcja opracowana w sprawie niniejszej przez M.P. i H. i Min. Skarbu będą wzajem przesyłane do wglądu, podpisane przez obydwu Ministrów i zakomunikowane zainteresowanym władzom w formie ściśle poufnej.

MACZELNE DOWÓDZTWO WOJSK POLSKICH
ADJUTANTURA GENERALNA
WARSZAWA

ANEXS DO PROTOKOLU

L: Dz. 1058
19/11/20
ze wachodem w dniu 27 listopada 1920 r.
z sekcji Wydziału

Na konferencji odbytej w sprawie powstanej w Dep. Gelnym w dn. 20/11-20.
Przedstawiciele Dep. Gelnego oświadczyli co następuje
Wazniki ruch towarowy z Polski na wachód winien być wstrzymany, co do ru-
chu w kierunku przeciwnym Dep. Gelnym rozstrzygnięte z podzielenia się od zarzadców
przywocowanych do Polski bądź pod postacią armacji, bądź jako zastępek ruchowy
reemigracyjny, bądź na podstawie zamówień dokonanych przez instytucje rządowe.
Ruch osobowy reemigracyjny oraz należących do nich towarów i majątku nie-
ruchomego jest w obydwu kierunkach dozwolony, z wyjątkiem artykułów monopolo-
wych, które przewidziane w listach ilości są. Odbywanie się ruchów celnych, ce-
lem pobrania opłat monopolowych. W sprawie tej Dep. Gelnym porozumienie się
jeżozek z monopolami.
Dep. Gelnym zobowiązuje się do objęcia w zakresie składowania na pomieszczenie
transportów skomplikowanych oraz przemieszczenia odpowiedzialność za te składy, jed-
nakże zabezpieczyć mu odpowiednie pomieszczenia winny władze wojskowe, gdyż na ob-
nożym terytorjum pełnia władzy sporządza jedynie w ich ręku, odpowiedzialność
za dostawę transportów do składowania sporządza winna również na władzach wojsko-
wych. Władze wojskowe będą również zobowiązane do wprowadzenia Dep. Gelnego
w posiadanie składowania oraz do dostarczenia wojakowej ochrony składowania i obsługi
wewnętrznej. Dep. Gelnym porozumienie się z władzami wojskowymi oświadczenie praw,
które od tych władz przysięgają oraz co do ustalenia odpowiedzialności.
Dep. Gelnym uważa za niemożliwe opóźnienie całej linii granicznej, która
winna być strzeżona przez władze wojskowe, a wami urzędnikami i zobowiązuje się
oprowadzić w możliwie krótkim czasie pewną ilość urzędników, którzy, korzystając
z praw przywocowanych wojskowym, będą obowiązani przystąpić przez Dep.
Gelnym na mocy porozumienia się z władzami wojskowymi.
Składy towarowe mogą być obecnie pod rekwirowane przez władze wojskowe
i winny na każdym z przewidzianych punktów posiadać 500 - 1000 metr. kwadr. po-
wierzchni składowej.
Instytucja opracowana w sprawie niniejszej przez M.P. i H. i Min. Skarbu będą
wrazem prześlana do władz, podjęte przez obywateli Ministerstwa i komunikowane
zainformowanym wiadom w formie ściśle poufnej.

PLSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PLSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

525